585/00

Den 17. januar 2000 blev i sag nr. 50.724:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Forsikringsselskabet
Vejle Brand
af 1841 g/s
"Gormsgaard"
Gormsgade 2
7100 Vejle

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ansvarsforsikring i Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at forsikringen undtager ansvar for skade, der er forvoldt forsætligt af sikrede.

Af sagens akter fremgår det, at klageren for vold er idømt 30 dages hæfte betinget.

Skadelidte, der er blevet blind på det ene øje, har rejst krav om betaling af omkring 65.410 kr. i erstatning. Beløbet hidrører fra godtgørelse for svie og smerte samt vurderet men til 20%.

Fejl! Ukendt argument for parameter.. 50.724

Af udskrift af dombogen fra Retten i Brændstrup fremgår bl.a.: "Under denne sag, der er behandlet under medvirken af domsmænd, tiltales L.H. [klageren] ... til straf for overtrædelse af **straffelovens § 244**, ved den 3. maj 1997 ca. kl. 18.30 på Brokhøjvej ... i forening at have trukket J.N. ud af en bil, hvorved J.N. faldt om, hvorefter L.H. siddende oven på J.N. tildelte denne adskillige slag i ansigtet. ... **Retten skal udtale: ...** Vedrørende tiltalte L.H. bemærkes, at det efter bevisførelsen af domsmandsretten lægges til grund, at denne har overtrådt straffelovens § 244, under episoden på Brokhøjvej ved at tildele J.N. to slag med flad hånd i ansigtet. Efter den af overlæge K.F. afgivne erklæring finder retten det endvidere ubetænkeligt at fastslå, at disse slag har haft til følge, at J.N. mistede synet på øjet af de grunde, som er anført i erklæringen. Denne tiltalte domfældes derfor overtrædelse af straffelovens § 244. Ved strafudmålingen har retten på den ene side tillagt det skærpende betydning, at den udøvede vold har haft den vidtgående følge for forurettede, samt at der fra tiltalte L.H.'s side reelt set har været tale om selvtægtslignende afstraffelse af J.N. som følge af dennes umiddelbare forud iværksatte dækbrænder."

Nævnet har modtaget kopi af overlæge K.F.'s speciallægeerklæring af 15/2 1998.

Af speciallægeerklæring af 3/3 1998 fra øjenlæge T.H. fremgår bl.a.: "Ved min sidste kontrol 29.09.97 var synet højre øje: tvivlsom lyssans. Nethinden var afløst bortset fra helt opadtil. Der var forhøjet tryk på øjet. Herefter udeblev patienten fra næste kontrol. 06.10.97 samt 20.10.97, og jeg har ikke set ham siden. ... Med hensyn til om øjet forud for overfaldstraumet var mer modtagelig for slag ellers, hvis der ikke havde været foretaget nethindeoperation tidligere, vil jeg sige, at øjet har været mere modtagelig end normalt øje for nye traumer."

Klagerens advokat har i skrivelse af 18/6 1999 til nævnet bl.a. anført: "**Ad forklaringer i retten og anbringender vedr. det direkte erstatningsansvar over for J.N. som skadelidte:** ... Samtidig gjorde jeg gældende, at selv om der kunne konstateres forsæt for så vidt angår tildelingen af lussingerne samt årsagssammenhæng (helt eller delvis) til skaden, kunne det fortsat ikke dokumenteres, at det forud for det tidspunkt, hvor lussingerne blev givet, kunne påregnes, at sådanne slag ville medføre blindhed af et øje, ligesom det ikke ved sædvanlig agtpågivenhed var synligt for skadevolder/L.H., at

skadelidte/J.N.'s øje i forvejen var beskadiget og dermed mere følsomt over for yderligere påvirkninger. ...

Ad min opfattelse af sagsfaktum og forsikringsselskabets dækningspligt: På baggrund af ovenfornævnte bilag finder jeg, at det kan konkluderes, at det nu er statueret, at min klient er dømt for at have udøvet en forsætlig handling på 'skadelidte' og at der var årsagssammenhæng mellem den forsætlige handling og skadens følger (der dog er at betragte som uagtsomme) men at der ingenlunde var forsæt endsige udvist grov uagtsomhed for så vidt angår skadens påregnelighed. Det er således min opfattelse, at uagtet at L.H. havde forsæt til handlingen, kan det dokumenteres, at han ingenlunde havde forsæt til følgen heraf, samt at følgen var ganske upåregnelig. Jeg mener derfor, at forsikringsselskabet som forsikringsgiver i medfør at bl.a. Forsikringsaftalelovens § 18, stk. 1, bør yde forsikringsdækning. ... **Af direkte forespørgsel om kendelse:** Efter en gennemgang af nærværende brev og navnlig de medfølgende bilag beder jeg Dem herved afsige en kendelse om, at forsikringsselskabet Vejle Brand G/S er forpligtet til at yde forsikringsdækning, da jeg finder det åbenbart, at L.H. i den konkrete situation overfor en modpart/skadelidte, der på ingen måde opførte sig som sagesløs, (jfr. dommens bemærkninger herom), netop undlod at tildele J.N. knytnæveslag og lign. for derved ikke at medvirke til nogen risiko for skadevoldelse, hvilket klart underbygger, at min klient ikke havde forsæt til skadens følger."

Advokaten henviser til ankenævnskendelse nr. 18.514, samt Preben Lyngsø, Dansk Forsikringsret, 7. udgave, side 208.

I selskabets skrivelse af 5/6 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Vi gør principalt gældende,

• at forsikringsbegivenheden er voldshandlingen, jfr. princippet i FAL § 91

• at voldshandlingen er forsætlig

• og at der således ikke er dækning via familieforsikringen for de skadelige følger af voldshandlingen, jfr. FAL § 18.

Subsidiært gøres det gældende,

• at den eventuelle forsikringsbegivenhed er skaden

• at det ikke er bevist eller sandsynliggjort, at der er indtruffet en forsikrings- (dækket) begivenhed, eller at klageren har udvist en skyldgrad, der er omfattet af forsikringen

• at klageren har forvoldt skaden ved forsæt i en eller anden form
• og at der som følge heraf ikke er dækning via familieforsikringen.

Ad det principale anbringende bemærker vi, at det i FAL § 91 er fastslået, at skadeårsags-princippet som altovervejende hovedregel er gældende for ansvarsforsikring. Det følger heraf, at forsikringsbegivenheden er den skadevoldende begivenhed og ikke de skadelige følger af denne begivenhed. Vi henviser til Preben Lyngsøs Forsikringsaftaleloven med kommentarer, 3. udg., p. 283. Ad straffedommen bemærker vi, at det er lagt til grund, at klageren alene har slået med flad hånd. Retten har altså ikke fundet det tilstrækkeligt bevist, at klageren slog med knyttet hånd. Rettens konklusion af disse bevismæssige overvejelser kan ikke lægges til grund i forsikringssagen, hvor bevisbyrdereglerne er anderledes. Hér må klageren bevise, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed, og det finder vi som anført ikke er bevist. Vi henviser i den forbindelse til overlæge K.F.'s erklæring, hvor det anføres, at den konkrete skademekanisme kun ses efter kraftige, direkte traumer mod øjenregionen. Vi fastholder vor afvisning af sagen."

Under henvisning til speciallægeerkæringen af 3/3 1998 har advokaten i skrivelse af 14/10 1999 bl.a. anført: "Med andre ord, fandt skadelidte J.N. sig i en situation, hvor han var langt mere disponibel for en øjenskade end en voksen mand sædvanligvis er. Det skal bekræftes, at det fremgår af udskrift af retsbogen for Retten i Brædstrup, at det ikke visuelt var synligt, at J.N. havde en skade på øjet. Det er således min opfattelse, at min klient/ind-klageren L.H. ikke havde noget forsæt til skadens følger, ligesom L.H. ej heller havde nogen mulighed for visuelt at vurdere, at J.N./skadelidtes øje var langt svagere og mere modtagelig for skader end voksne menneskers øjne sædvanligvis er."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder det ved afgørelsen ubetænkeligt at lægge til grund, at klageren - der er dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 - havde forsæt til den udøvede vold. I **straffesagen** er det lagt til grund, klageren ved en "selvtægtslignende afstraffelse" af skadelidte tildelte ham to slag med flad hånd i ansigtet.

Fejl! Ukendt argument for parameter.. 50.724

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at den af klageren udøvede vold indebærer en så åbenlys risiko for, at voldsofferet vil kunne komme alvorligt til skade, at nævnet endvidere må lægge til grund, at klageren har indset, at beskadigelse af offeret var en sandsynlig følge af handlingen.

Nævnet finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren har fremkaldt forsikringsbegivenheden forsætligt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen